

חומרת הדיבור בבית הכנסת – מקורות ודברי חיזוק

1. שולחן ערוך אורח חיים סימן קנא':

"אסור לשוח שיחת חולין בבית הכנסת ואפילו בענייני מצוה".

הרמ"א מוסיף: "ויש אומרים דבין גמר תפילה לקדיש של אחריה, אין לדבר כלל".

2. זוהר הקדוש (ויקהל דף ריד')::

"אוי לאותו אדם המדבר דברים בטלים

בשעת תפילה או קריאת התורה,

כי מראה שאינו ירא שמים ואין לו חלק באלוקי ישראל".

3. ספר חסידים (סימן תתקצד')::

מי שמדבר בשעת התפילה או הקריאה בתורה

מונע ברכה מהדיבור כולו.

4. חז"ל במסכת ברכות ו':

"כל המדבר בבית הכנסת כאילו כפר בשכינה".

5. החפץ חיים – שמירת הלשון:

האריך מאוד באיסור לשון הרע ודיבור בבית הכנסת,

וכתב שזה גורם לביטול שכר התפילה.

6. טעמי האיסור:

– בית הכנסת הוא מקדש מעט (יחזקאל יא, טז).

– יש לנחוג בו ביראה וכבוד.

– הדיבור מפריע לריכוז ולכוונת הלב.

– חילול קדושת המקום.

7. דברי מוסר:

מי שנזהר מלדבר בבית הכנסת – תפילתו נשמעת, זוכה לקדושה

ולשמירה מיוחדת מן השמים.